

denne Lønningslov er i Stand til at foregribe Forsvarskommissionens Arbejde, dog hævder, at man ikke maa røre ved disse Lønningslove, mens Kommissionen sidder. Ikke desto mindre stiller han Forslag om, at vi skulle indskrænke Tjenestedagene saa betydeligt, som det vil blive efter Ændringsforslaget, og det mens Kommissionen sidder. Det ærede Medlem angriber altsaa selve Organisationen, imens det ærede Medlem ikke kan være med til at bevilge Lønningstillæg, som han i og for sig ikke er i Stand til at bestride Beføjelsen af uden ved en flot Paastand om, at Løjtnanterne ikke have noget at bestille, hvad der er imødegaaet af Ministeren. Sluttelig skal jeg endnu gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Jeg savner fremdeles det ærede Medlems Overblik. Jeg lyste i Gaar efter, hvad det ærede Medlem mente med, at vi i sin Tid stode vanskeligt med Hensyn til Overblikket over det hele Forhold, hvis vi gavede denne Lønningslov. Jeg nævnte, hvad jeg mente med Hensyn til det ærede Medlems Paastand, men bad om nærmere Forklaring. Jeg har endnu ikke faaet Forklaringen og venter fremdeles paa den.

**Marott:** Den Hovedanke, der er bleven rettet mod nærværende Lovforslag om forhøjede Officerslønninger, er navnlig den, at et Forslag paa dette Punkt foregriber Forsvarskommissionens Arbejde paa at skabe os en ny Hærorganisation. Det hævdes jo, at dette Forslag om at forhøje faste Officerers Lønninger er et aabent Brud paa Forudsætningerne ved Forsvarskommissionens Nedsættelse, idet man da var enig om, at man skulde afvente Kommissionens Arbejde, og ikke fuske Kommissionen i Næringen. Jeg finder denne Betragtning ganske korrekt og skal ikke opholde mig herved, idet det i Forvejen udførligt har været drøftet under Forhandlingerne her i Salen. Saa siger man fra den anden Side, at der hersker Nødstilstand i Hæren, idet vi mangle 17 Premierløjtnanter. Jeg vil sige dertil: det gør intet, og det ikke alene ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) gjorde gældende før, at der er saa mange Premierløjtnanter, at man sagtens kan faa udført ved Hjælp af andre Løjtnanter det Arbejde, disse 17 skulde gøre, men jeg vil sige, at disse 17 Premierløjtnanters Arbejde kan saa ganske udmærket godt udføres af veltjente Underofficerer, og faa vi saa en ny Ordning af Hærvæsenet, naar Forsvarskommissionens

Resultat foreligger, som i høj Grad reducerer Udgifterne og navnlig de faste Officerers Antal, saa er der saa mange desto færre Officerer at afskedige og sørge for paa anden Maade, naar disse 17 Pladser fremdeles blive staaende ledige. I det hele taget mener jeg, at der tillægges Officererne i vor Hær alt for megen Betydning, hvorimod Underofficererne, der gøre det store Arbejde og maa trække Læsset, undervurderes og paa mange Maader skydes til Side. Man har under denne Forhandling fra Lovforslagets Modstanderes Side anført Lønningerne i Postetaten, i Centraladministrationen osv., som vise, at Premierløjtnanterne i vor Hær ere ikke saa ringe aflagte, at det er nødvendigt af den Grund at foretage et Brud med de Forudsætninger, under hvilke Forsvarskommissionen blev nedsat. Men, jeg vil sige dertil, at man behøver slet ikke at gaa til de civile Etater for at finde lignende eller daarligere Lønforhold end dem, vore Premierløjtnanter for Øjeblikket leve under. Man behøver aldeles ikke at gaa udenfor Hæren for at finde Vilkaar, der fuldt saa meget kunne kræve en øjeblikkelig Forbedring af vedkommende Statsfunktionærers Løn. Man kan jo blot se paa selve Underofficerernes Vilkaar, og man vil snart være klar over, at der er Forhold, hvor Officererne behandles nogenlunde rimeligt, medens der derimod bydes de underordnede Klasser en ligefrem Sulteløn fra Statens Side. Naar f. Eks. en Person af Hæren kommanderes til at tage Ophold uden for det Sted, som er anvist ham til fast Garnison, tilkommer der ham, som bekendt, Dagpenge. Disse Dagpenges Størrelse er for menige og Underkorporaler 67 Ø., for Korporaler 1 Kr. 34 Ø., for Sergenter 2 Kr., for Oversergenter og Stabssergenter 3 Kr., men for Premierløjtnanterne ere Dagpengene 6 Kr. og for Sekondløjtnanterne, disse unge ugifte Mennesker, 5 Kr. Man vil altsaa se, at naar det gælder Dagpenge, er Premierløjtnanterne overordentlig gunstigt stillede i Sammenligning med Hærens Underklasser. En Underofficer skal kunne leve for 2 Kr. om Dagen, men en Premierløjtnant — disse nødlidende Premierløjtnanter, som der er saa megen Tale om her under denne Forhandling — faar et Tillæg af 6 Kr. om Dagen. Og Forholdet er det, at Underofficerer, som udkommanderes, mærke saa meget mere Forskellen, som det er dem, der hyppigst udkommanderes, f. Eks. til Militærarbejderdepotet, Sundhedstropperne, Repetitions-